

banken har medvirket til overtrædelse af selvfinansieringsforbuddet i aktieselskabslovens § 115, stk. 2 eller den tilsvarende bestemmelse i anpartsselskabsloven. Overtrædelser af selvfinansieringsforbuddet kan straffes efter aktieselskabslovens § 161, stk. 1 og den tilsvarende bestemmelse i anpartsselskabsloven. Strafansvaret efter disse bestemmelser omfatter foruden forsæt og grov uagtsomhed også simpelt uagtsomt forhold.

Hvis beslutningen om at udbetale selskabets midler til køberen eller en anden fysisk/juridisk person på købersiden er truffet af et pengeinstitut, eller pengeinstituttet har været med til at træffe beslutningen, støttes kravet overfor pengeinstituttet på reglerne i aktieselskabslovens § 115, stk. 5 om tilbageførelse af beløb, der med urette er hævet i selskabet, jf. lovens § 115, stk. 2. Pligten til tilbagebetaling hviler i disse tilfælde på et objektivi grundlag, d.v.s. at den indtræder selvom pengeinstituttet hverken har handlet forsættligt, groft uagtsomt eller simpelt uagtsomt. Ansvar efter disse bestemmelser er ikke strafsanktioneret.

Pengeinstitutterne er som det fremgår ikke på forhånd afskåret fra fradrag for erstatninger i selskabstømningssager. Det vil - også i selskabstømningssagerne - bero på en konkret vurdering, om erstatningsydelsen er fradragsberettiget.

Told- og Skattestyrelsen har meddelt mig, at man er opmærksom på den problemstilling, der omtales i spørgsmålet.

I forbindelse med den nyoprettede selskabsrevisionsafdelings undersøgelse af 3 mellemstore banker, er man stødt på problemet.

Det er herunder konstateret, at der er hensat betydelige beløb til erstatningskrav som følge af bankernes inddrivelse i selskabstømmersager.

Der er - som anført i spørgsmålet - tale om hensættelser til forventede erstatningskrav. Denne hensættelse er imidlertid indarbejdet i bankernes almindelige hensættelser til tab på udlån og garantier, hvorfor det kan være vanskeligt at finde hensættelsen i de officielle regnskaber.

Told- og Skattestyrelsen har kendskab til samtlige banker mv., der er eller kan blive involveret i erstatningssager i forbindelse med selskabstømninger og vil undersøge samtlige institutter. Som nævnt er der konstateret hensættelser allerede i 1997, men de væsentlige hensættelser er foretaget i regnskabsåret 1998.

Det er derfor besluttet, at hensættelser til erstatningssager i forbindelse med selskabstømninger skal være et særligt tema for ligningen for indkomståret 1998 for banker, sparekasser mv. De pengeinstitutter styrelsen allerede har kendskab til vil blive kontrolleret i løbet af efteråret 1999 eller i foråret 2000.

Spm. nr. S 2

Til miljø- og energiministeren (5/10 99) af:

Kim Andersen (V):

»Vil ministeren i forbindelse med debatten om udsætning af bævere i danske vandmiljøer oplyse, om der er konstateret stor dødelighed ved bæverudsætningen i Holland?«

Svar (18/10 99)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»I Holland er der i årene 1988-1992 udsat 48 bævere i Biesbosch-området. Det første år efter udsætningen var dødeligheden ca. 30%. I et andet område, Geldersee Poort, er der i årene 1994-1998 udsat 52 bævere. Det første år efter udsætningen var dødeligheden højere end i Biesbosch-området især på grund af højvande, sygdom, stress og trafikdrab. Som følge heraf blev udsætningsproceduren ændret, og gennem de seneste år har dødeligheden efter udsætning været lav. I øjeblikket er den årlige dødelighed af de ældre bævere 10-20%, noget lavere end i den oprindelige bestand i Elben-regionen, hvor den normalt er ca. 20% pr. år.«

Spm. nr. S 3

Til miljø- og energiministeren (5/10 99) af:

Kim Andersen (V):

»Vil ministeren i forbindelse med debatten om udsætning af bævere i danske vandmiljøer oplyse, om bæverens tilstedeværelse er afgørende for andre dyrearter, som er truede i Danmark, i særdeleshed odderen?«